

Ez kapitola 22.

[1] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [2] "Ty, lidský synu, slyš. Chceš vynést rozsudek? Rozsudek nad městem, v němž je prolévána krev? Seznam je se všemi jeho ohavnostmi. [3] Řekni: Toto praví Panovník Hospodin: Je to město prolévající krev ve svém středu, přichází jeho čas; zhotovuje si hnusné modly a poskrvňuje se jimi. [4] Svou krví, kterou jsi prolilo, ses provinilo a svými hnusnými modlami, které jsi zhotovilo, ses poskrvnilo. Zavinilo jsi, že se přiblížily tvé dny a docházejí tvá léta. Proto tě vydávám v potupu pronárodům a za posměch všem zemím. [5] Blízké i daleké se ti budem posmívat pro nečisté jméno a velké zmatky. [6] Hle, izraelští předáci v tobě jsou pohotová k prolévání krve, každý vlastní paží. [7] Otce i matku v tobě zlehčují, bezdomovce uprostřed tebe utlačují, sirotka a vdovu v tobě utiskují. [8] Pohrdáš mými svatými dary, znesvěcuješ mé dny odpočinku. [9] Jsou v tobě utrhači pohotová k prolévání krve a ti, kdo hodují na horách, páchají uprostřed tebe mrzkost. [10] V tobě syn odkrývá otcovu nahotu, v tobě ponižují ženu v období její nečistoty. [11] V tobě se jeden dopouští ohavností se ženou druhého, tchán mrzce poskrvňuje svou snachu, bratr ponižuje svou sestru, dceru svého otce. [12] V tobě berou úplatek, jsou pohotová k prolévání krve, bereš lichvářský úrok, chamtivě vydíráš svého bližního a na mne zapomínáš, je výrok Panovníka Hospodina. [13] Hle, udeřím pěstí do toho, co jsi uchvátilo, a to kvůli prolité krvi, která je uprostřed tebe. [14] Obstojí tvá odvaha, budeš jednat rozhodně ve dnech, kdy proti tobě zakročím? Já Hospodin jsem promluvil a učiním to. [15] Rozptýlím tě mezi pronárody, rozpráším tě po zemích a dokonale tě zbavím tvé nečistoty. [16] Samo se znesvětilíš před očima pronárodů. I poznáš, že já jsem Hospodin." [17] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [18] "Lidský synu, dům izraelský se mi stal struskou, všichni jsou pouhá měď a cín, železo a olovo uvnitř tavicí pece, stali se struskou po tavně stříbra. [19] Proto praví Panovník Hospodin toto: Protože jste se stali všichni struskou, hle, já vás shromáždím doprostřed Jeruzaléma. [20] Jako se shromáždí stříbro a měď, železo, olovo a cín dovnitř tavicí pece a kolem ní se rozdmýchá oheň k tavně, tak vás shromáždím ve svém hněvu a rozhořčení, vložím do pece a roztavím. [21] Shrnu vás dohromady, rozdmýchám kolem vás oheň své prchlivosti a vy se tam budete tavit. [22] Jako se taví stříbro uvnitř tavicí pece, tak budete roztaveni uprostřed města. I poznáte, že já Hospodin jsem na vás vylil své rozhořčení." [23] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [24] "Lidský synu, řekni zemi: Ty jsi země, která není čistá, která nebude v den hrozného hněvu zavlážena. [25] Spiknutí jejích proroků je uprostřed ní; jsou jako řvoucí lev, který trhá kořist, požírají duše, berou klenoty a skvosty, rozmnožují počet jejích vdov uprostřed ní. [26] Její kněží znásilňují můj zákon a znesvěcují moje svaté věci. Nerozlišují svaté od nesvatého, neseznamují s rozdílem mezi nečistým a čistým, přehlížejí mé dny odpočinku, jsem mezi nimi znesvěcován. [27] Její velmožové jsou uprostřed ní jako vlci, kteří trhají kořist, prolévají krev a hubí duše, neboť chamtivě shánějí zisk. [28] Její proroci jim všechno nahazují omítkou, mají šalebná vidění a věští jim lživé věci. Říkají: 'Toto praví Panovník Hospodin', ačkoli Hospodin nepromluvil. [29] Lid země tvrdě utlačuje kdekoho, odírá ho, poškozuje utištěného ubožáka a protiprávně utlačuje bezdomovce. [30] Hledal jsem mezi nimi muže, který by zazdíval zeď a postavil se v trhlíně před mou tvář za tuto zemi, abych ji neuvrhl do zkázy, ale nenašel jsem. [31] Vylil jsem tedy na ně svůj hrozný hněv, v ohni své prchlivosti jsem s nimi skoncoval, jejich cestu jsem jim uvalil na hlavu, je výrok Panovníka Hospodina."